

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2015/1829**av den 23 april 2015****om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1144/2014 av den 22 oktober 2014 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter som genomförs på den inre marknaden och i tredjeland och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 3/2008 ⁽¹⁾, särskilt artikel 7.2, artikel 11.1, artikel 13.1 andra stycket och artikel 15.8,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 av den 17 december 2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 64.6 a och 66.3 d, och

av följande skäl:

- (1) Förordning (EU) nr 1144/2014 upphäver rådets förordning (EG) nr 3/2008 ⁽³⁾ och fastställer nya villkor på vilka informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avser jordbruksprodukter och vissa livsmedel framställda från jordbruksprodukter och som genomförs på den inre marknaden eller i tredjeland, helt eller delvis får finansieras via unionens budget.
- (2) Reglerna i denna förordning avser främst de enkla program som förvaltas av medlemsstaterna. För multiprogram, som förvaltas direkt av kommissionen, bör Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 ⁽⁴⁾ tillämpas. Trots det bör de villkor enligt vilka en förslagsställande organisation får lägga fram ett program, som anges i artikel 1 i denna förordning, tillämpas på såväl multiprogram som enkla program.
- (3) I artikel 7 i förordning (EU) nr 1144/2014 fastställs förteckningen över förslagsställande organisationer. Det är nödvändigt att precisera på vilka villkor varje kategori av förslagsställande organisation får lämna in ett förslag till ett program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som medfinansieras av unionen. För att säkerställa att de förslagsställande organisationerna är representativa för den berörda sektorn är det nödvändigt att precisera vilken representationsnivå som krävs. När så är möjligt kommer den enklaste regeln, dvs. den organisation som företräder majoriteten av sektorn, att tillämpas.
- (4) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som medfinansieras av unionen bör syfta till att öppna nya marknader i tredjeländer och bör utföras av ett större antal organisationer. I syfte att öka konkurrensen och säkerställa största möjliga tillgång till unionens program för säljfrämjande åtgärder, bör det fastställas regler som garanterar att en organisation inte erhåller stöd för samma säljfrämjande program mer än två gånger i följd.
- (5) Vid val av organ med ansvar för genomförande av enkla program måste de förslagsställande organisationerna säkerställa bästa förhållande mellan kvalitet och pris. När de gör detta måste de undvika eventuella intressekonflikter. Om den förslagsställande organisationen är ett offentligrättsligt organ i den mening som avses i artikel 2.1.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU ⁽⁵⁾ kommer de regler som föreskrivs i det direktivet och som sedan införlivats i nationell lagstiftning att tillämpas.

⁽¹⁾ EUT L 317, 4.11.2014, s. 56.

⁽²⁾ EUT L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 3/2008 av den 17 december 2007 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeland (EUT L 3, 5.1.2008, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65). Direktiv 2004/18/EG ska upphöra att gälla med verkan från och med den 18 april 2016.

- (6) Unionens program för säljfrämjande åtgärder bör komplettera och förstärka medlemsstaternas åtgärder och inriktas på ett unionsbudskap. I detta avseende bör informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som medfinansieras av unionen uppvisa en specifik unionsdimension för vilken nödvändiga kriterier måste fastställas.
- (7) Hittills har de förslagsställande organisationerna, i nästan två tredjedelar av de program som genomförts på den inre marknaden, endast inriktat sig på ursprungsmedlemsstaten. Dessutom får produkternas ursprung nu vara synligt på informationsmaterial och säljfrämjande material på vissa villkor. För att säkerställa ett verkligt mervärde för unionen, bör målmarknaderna för de program som medfinansieras av unionen och som genomförs på den inre marknaden utvidgas och inte begränsas till den förslagsställande organisationens ursprungsmedlemsstat, såvida inte programmen förmedlar ett budskap om europeiska kvalitetsordningar eller goda kostvanor i linje med Europeiska kommissionens vitbok om en EU-strategi för hälsofrågor som rör kost, övervikt och fetma ⁽¹⁾.
- (8) För att undvika överlappningar med de säljfrämjande åtgärder som finansieras enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 ⁽²⁾, är det nödvändigt att undanta från finansiering enligt denna förordning sådana program som endast har lokala effekter, och att främja program som kommer att ha betydande gränsöverskridande täckning, särskilt på den inre marknaden.
- (9) Informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som medfinansieras av unionen bör inte vara inriktade på varumärken eller ett visst ursprung utan bör förmedla ett unionsbudskap. I detta avseende bör informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder på den inre marknaden som omfattar en sådan ordning som avses i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 1144/2014 förmedla ett budskap om egenskaper eller garantier som dessa ordningar ger, särskilt i syfte att öka medvetenheten om och igenkänningen av unionens kvalitetsordningar.
- (10) I syfte att informera konsumenterna bör det preciseras att all information om en produkts hälsoeffekter måste byggas på en erkänd vetenskaplig grund och uppfylla kraven i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 ⁽³⁾ eller godkännas av de behöriga nationella myndigheter som ansvarar för folkhälsan i det land där verksamheten bedrivs.
- (11) Med tanke på de säljfrämjande åtgärdernas specifika karaktär bör det fastställas regler om stödberättigande kostnader som uppkommit för stödmottagaren vid genomförandet av ett program.
- (12) Enkla program bör finansieras på grundval av förordning (EU) nr 1306/2013. I artikel 19.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 ⁽⁴⁾ föreskrivs att avgifter som hänför sig till säkerheter ska betalas av den som ställer säkerheten. Enligt artikel 126.3 andra stycket a i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012, som bör tillämpas på multiprogram, ska kostnader som avser en säkerhet vid förfinansiering som bidragsmottagaren ställer betraktas som berättigande till finansiering från unionen. För att säkerställa likabehandling mellan enkla program och multiprogram som båda kan lämnas in av samma förslagsställande organisationer, bör det göras undantag från artikel 19.4 i förordning (EU) nr 907/2014 och kostnader för säkerheter bör berättiga till finansiering från unionen.
- (13) För att på ett effektivt sätt skydda unionens finansiella intressen bör lämpliga bestämmelser antas för att bekämpa bedrägeri och allvarliga försumligheter. För detta ändamål bör det fastställas administrativa sanktioner med beaktande av principerna om effektivitet, proportionalitet och avskräckande effekt. De administrativa sanktionerna enligt denna förordning bör betraktas som tillräckligt avskräckande för att motverka avsiktliga felaktigheter.

⁽¹⁾ KOM(2007) 279 slutlig, 30.5.2007.

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 av den 17 december 2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1924/2006 av den 20 december 2006 om näringspåståenden och hälsopåståenden om livsmedel (EUT L 404, 30.12.2006, s. 9).

⁽⁴⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 907/2014 av den 11 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller utbetalande organ och andra organ, ekonomisk förvaltning, avslutande av räkenskaper, säkerheter och användning av euron (EUT L 255, 28.8.2014, s. 18).

- (14) För tydlighetens skull och av rättssäkerhetsskäl, bör kommissionens förordning (EG) nr 501/2008 ⁽¹⁾ om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 3/2008 upphöra att gälla. Den bör emellertid fortsätta att tillämpas i fråga om program som har valts ut enligt förordningens bestämmelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Villkor enligt vilka en förslagsställande organisation får lämna in ett enkelt program eller multiprogram

1. De förslagsställande organisationer som avses i artikel 7.1 i förordning (EU) nr 1144/2014 får lämna in ett förslag till ett program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder förutsatt att de är representativa för sektorn eller produkten i fråga, enligt följande:

- a) Branschorganisationer eller branschövergripande organ som är etablerade i en medlemsstat eller på unionsnivå, enligt vad som avses i artikel 7.1 a och b i förordning (EU) nr 1144/2014, ska anses vara representativa för den sektor som berörs av programmet
 - i) om de står för minst 50 % av antalet producenter, eller 50 % av volymen eller värdet av avsättningsbar produktion av den eller de produkter eller den sektor som berörs i medlemsstaten i fråga eller på unionsnivå, eller
 - ii) om de är en branschorganisation som erkänts av medlemsstaten i enlighet med artikel 158 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 ⁽²⁾ eller artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 ⁽³⁾.
- b) Grupper enligt definitionen i artikel 3.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 ⁽⁴⁾ och som avses i artikel 7.1 a i förordning (EU) nr 1144/2014, ska anses vara representativa för namnet som är skyddat enligt förordning (EU) nr 1151/2012 och som omfattas av programmet, om de står för minst 50 % av volymen eller värdet av avsättningsbar produktion av den eller de produkter vars namn är skyddat.
- c) Producentorganisationer eller sammanslutningar av producentorganisationer enligt vad som avses i artikel 7.1 c i förordning (EU) nr 1144/2014 ska anses vara representativa för den eller de produkter eller den sektor som berörs av programmet om de har erkänts av medlemsstaten i enlighet med artiklarna 154 eller 156 i förordning (EU) nr 1308/2013 eller artikel 14 i förordning (EU) nr 1379/2013.
- d) Med undantag för program som genomförs efter förlorat konsumentförtroende, ska organ inom den jordbruksbaserade livsmedelsindustrin, enligt vad som avses i artikel 7.1 d i förordning (EU) nr 1144/2014, vara representativa för den eller de sektorer som berörs av programmet genom att ha företrädare för denna eller dessa produkter eller för denna sektor bland sina medlemmar.

2. Genom undantag från punkterna 1 a i och 1 b kan lägre tröskelvärden godtas, om den förslagsställande organisationen visar i det inlämnade förslaget att det finns särskilda omständigheter, inbegripet bevis på marknadens struktur, som skulle motivera behandling av den förslagsställande organisationen som representativ för produkten, produkterna eller sektorn i fråga.

3. Den förslagsställande organisationen ska ha de nödvändiga tekniska, finansiella och yrkesmässiga resurserna för att genomföra programmet på ett effektivt sätt.

4. En förslagsställande organisation får inte ta emot stöd för program för informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för samma produkt eller ordning som genomförs på samma geografiska marknad mer än två gånger i följd.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 501/2008 av den 5 juni 2008 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 3/2008 om informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder för jordbruksprodukter på den inre marknaden och i tredjeländ (EUT L 147, 6.6.2008, s. 3).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1379/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma marknadsordningen för fiskeri- och vattenbruksprodukter, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1184/2006 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 104/2000 (EUT L 354, 28.12.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel (EUT L 343, 14.12.2012, s. 1).

Artikel 2

Val av organ med ansvar för genomförande av enkla program

1. Förslagsställande organisationer måste utse organ med ansvar för genomförande av enkla program som garanterar bästa förhållandet mellan kvalitet och pris. De ska därvidlag vidta alla åtgärder för att undvika situationer där ekonomiska intressen, politiska eller nationella kopplingar, familjeskäl, känslomässiga skäl eller andra gemensamma intressen (intressekonflikter) äventyrar ett opartiskt och objektvt genomförande av programmet.
2. Om den förslagsställande organisationen är ett offentligrättsligt organ i den mening som avses i artikel 2.1.4 i direktiv 2014/24/EU, måste den utse organ med ansvar för genomförande av enkla program i enlighet med den nationella lagstiftning som införlivar det direktivet.

Artikel 3

Enkla program som berättigar till stöd

1. För att berättiga till stöd ska följande gälla för enkla program:
 - a) De ska vara förenliga med den unionslagstiftning som reglerar de berörda produkterna och saluföringen av dessa.
 - b) De ska vara av betydande omfattning, särskilt i fråga om den förväntade mätbara gränsöverskridande inverkan. På den inre marknaden innebär detta att ett program ska genomföras i minst två medlemsstater med en sammanhängande andel av den anslagna budgeten, särskilt med hänsyn tagen till storleken på marknaden för var och en av de berörda medlemsstaterna, eller genomföras i en medlemsstat om denna medlemsstat inte är densamma som den eller de förslagsställande organisationernas ursprungsmedlemsstat. Detta krav gäller inte program för att förmedla ett budskap som avser unionens kvalitetsordningar enligt vad som avses i artikel 5.4 a, b och c i förordning (EU) nr 1144/2014 och program för att förmedla ett budskap som gäller goda kostvanor.
 - c) De ska ha en unionsdimension, både i fråga om budskapets innehåll och inverkan, och i synnerhet innehålla information om europeiska produktionsnormer, europeiska livsmedelsprodukters kvalitet och säkerhet och europeiska matvanor och matkultur, främja bilden av europeiska produkter på den inre marknaden och på internationella marknader, öka medvetenheten om europeiska produkter och logotyper hos allmänhet och företag. Detta innebär i synnerhet för ett program på den inre marknaden som omfattar en eller flera ordningar enligt vad som avses i artikel 5.4 i förordning (EU) nr 1144/2014 att fokusera på den eller dessa ordningar i sitt huvudsakliga unionsbudskap. Om en eller flera produkter i detta program illustrerar en eller flera ordningar ska dessa framställas som ett sekundärt budskap i förhållande till det huvudsakliga unionsbudskapet.
2. Dessutom, om ett budskap som förmedlas genom ett program rör information om hälsoeffekter, ska det budskapet
 - a) på den inre marknaden, vara förenligt med bilagan till förordning (EG) nr 1924/2006, eller godkännas av den behöriga nationella myndighet som ansvarar för folkhälsofrågor i den medlemsstat där verksamheten utförs,
 - b) i tredjeländer, godkännas av den behöriga nationella myndighet som ansvarar för folkhälsofrågor i det land där verksamheten utförs.

Artikel 4

Kostnaderna för enkla program som berättigar till unionsfinansiering

1. Kostnader berättigar till unionsfinansiering om de uppfyller samtliga nedanstående kriterier:
 - a) De ska, med undantag för kostnader i samband med slutrapporter och utvärdering, vara sådana kostnader som faktiskt uppstår för den förslagsställande organisationen under programmets genomförande.
 - b) De ska vara angivna i den beräknade totala budgeten för programmet.

- c) De ska vara nödvändiga för genomförandet av det program som medfinansieringen är avsedd för.
 - d) De ska kunna identifieras och kontrolleras och i synnerhet finnas redovisade i den förslagsställande organisationens räkenskaper i enlighet med de redovisningsstandarder som tillämpas i det land där den förslagsställande organisationen är etablerad.
 - e) De ska uppfylla kraven i tillämplig skattelagstiftning och social lagstiftning.
 - f) De ska vara rimliga, berättigade och förenliga med principen om sund ekonomisk förvaltning, särskilt i fråga om sparsamhet och kostnadseffektivitet.
2. I den förslagsinfordran som avses i artikel 8.2 i förordning (EU) nr 1144/2014 ska det preciseras vilka kostnadskategorier som berättigar till finansiering från unionen.

Följande kostnadskategorier ska dock vara stödberättigande:

- a) Genom undantag från artikel 19.4 i förordning (EU) nr 907/2014, kostnader för en säkerhet som ställts i förväg av en bank eller ett finansinstitut och som lämnats av den förslagsställande organisationen när en sådan säkerhet krävs i enlighet med artikel 15.6 i förordning (EU) nr 1144/2014.
 - b) Kostnader för externa revisioner när sådana revisioner krävs som underlag för begäran om utbetalningar.
 - c) Personalkostnader begränsade till löner och socialförsäkringsavgifter och andra kostnader som ingår i lönen till personal anlitad för programmets genomförande och som följer av tillämplig nationell lagstiftning eller anställningsavtalet, kostnader för fysiska personer som arbetar enligt ett annat direkt avtal med den förslagsställande organisationen än ett anställningsavtal eller som är utstationerade av en tredje part mot betalning.
 - d) Mervärdesskatt (moms) när den inte är återvinningsbar i enlighet med nationell moms lagstiftning och betalas av en annan mottagare än en icke beskattningsbar person enligt definitionen i artikel 13.1 första stycket i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽¹⁾.
 - e) Kostnader för de studier för att utvärdera resultaten av informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder som avses i artikel 15.4 i förordning (EU) nr 1144/2014 och som genomförs av ett oberoende och kvalificerat externt organ.
3. Indirekta stödberättigande kostnader ska fastställas genom tillämpning av en schablonsats på 4 % av den förslagsställande organisationens sammanlagda direkta stödberättigande personalkostnader.

Artikel 5

Administrativa sanktioner vad gäller enkla program

1. I händelse av oriktigheter ska den förslagsställande organisationen åläggas en administrativ sanktion som ska bestå i en betalning av dubbla skillnaden mellan det ursprungligen betalda eller begärda beloppet och det belopp som faktiskt ska betalas.
2. I händelse av en allvarlig försummelse, särskilt upprepning av de oriktigheter som avses i punkt 1 eller när den förslagsställande organisationen har konstaterats på ett allvarligt sätt ha brutit mot sina skyldigheter vid valet av program eller deras genomförande, ska den förslagsställande organisationen fråntas rätten att delta i informationskampanjer och säljfrämjande åtgärder under en period på tre år räknat från den dag då överträdelsen konstaterades.

Artikel 6

Upphävande

Förordning (EG) nr 501/2008 ska upphöra att gälla. Den är dock fortfarande tillämplig på program som godkänts i enlighet med dess bestämmelser före den 1 december 2015.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

Artikel 7

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 december 2015 på programförslag som lämnas in från och med den 1 december 2015 och därefter.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 23 april 2015.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande
